

Moravská vlajka

Nejstarší doložený prapor Moravy, dodnes používaný. Historická vlajka Moravy v podobě modrý list s bílo-červeně šachovanou orlicí se žlutou zbrojí byla například v letech 2014 a 2015 vyvěšena na budově Nové radnice v Brně.

Žluto-červená bikolóra používaná od 19. století, a to především německy hovořícími obyvateli Moravy. V současnosti považovaná některými organizacemi za moravskou vlajku. Tato varianta je předmětem kritiky některých odborníků.

Červeno-bílo-modrá trikolóra používaná ve 2. polovině 19. století a na začátku 20. století. Příkladem užití červenobílomodré moravské vlajky na pohlednici je barevná pohlednice vydaná Vilémem Povondrou s textem Pozdrav z Kroměříže, prošlá poštou v roce 1901, kde je vyvěšena na stožáru; litografie, dotisk světlotiskem.

Oficiální podoba **moravské vlajky**, na rozdíl od [moravského znaku](#), neexistuje, neboť vlajka [Moravě](#) nikdy udělena nebyla. Existuje však několik doložených variant moravské vlajky užívaných v historii. První dochovaná varianta pochází z poloviny 13. století.

Historicky existovalo několik verzí užívaných a doložených moravských vlajek, které byly především během 19. století používány paralelně v dvojí nebo trojí barevnosti, odvozené od tinktur zemského znaku. Podle některých autorů je tedy moravská vlajka bílo-červeno-modrá, v uvedeném pořadí vodorovně pruhovaná. Tato kombinace barev byla vlajkou moravských vlastenců už v 19. století.

Na Moravě byla až do roku 1848 v zemském znaku vedena červeně a stříbrně šachovaná orlice na modrém štítu. Lidé viděli červeně a stříbrně šachovanou orlici na veřejných zemských budovách, kde byla moravská orlice umístěna. Bílá, červená a modrá jsou uváděny jako barvy Moravy i v *Novém prostonárodním popisu Čech, Moravy a Slezska* z roku 1854 a v některých učebnicích z 19. století. Na stavovských vlajkách zdobících vstup do sněmovního sálu moravského zemského sněmu, pod nimiž táhla do pole za císaře a vlast stará moravská domobrana, byla ještě v roce 1897 červeně a stříbrně šachovaná orlice v modrém poli.

Podle názoru I. Štarhy byly heraldicky správné moravské barvy do roku 1915 bílá, červená a modrá a mezi roky 1915 a 1918 žlutá, červená a modrá. Československá republika se vrátila k bílé/stříbrné barvě na moravském znaku, ale barevnost a status zemských vlajek/praporů zákon č. 252/1920 nijak nedefinoval. Zemskou vlajku neznají ani pozdější právní úpravy (zákon č. 269/1936, zákon č. 222/1939, č. 163/1960 a dnes platný zákon č. 3/1993 Sb. a č. 352/2001 Sb.).

V současnosti bývá za moravskou vlajku někdy – zejména některými moravskými stranami, spolky a dalšími organizacemi – považována žluto-červená bikolóra. Používání žluto-červeného praporu je podle vícero autorů ([L. E. Havlík](#), M. Hlinomaz) doloženo až v 19. století. Jak uvádí M. Hlinomaz: "*Zdá se, že žlutočervený prapor, logicky odvozený od sněmem v roce 1848 přijaté formy šachování moravské orlice, nesl oficiální posvěcení úřady a pro svou podobnost s říšskou vlajkou, i sympatie moravského obyvatelstva německé národnosti*". Historik I. Štarha argumentuje, že prapor nebyl Moravě nikdy udělen. Na dnešní žluto-červenou bikólu bývá někdy přidáván zemský znak. Obě tyto verze jsou ale kritizovány odborníky, kteří byli osloveni médií (konkrétně historik M. Řepa, vexilolog [K. Müller](#), heraldik [J. Louda](#)).

Zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Moravsk%C3%A1_vlajka